

# РЕШЕНИЕ

№ 13651

гр. София, 21.04.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в**  
публично заседание на 26.03.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2265** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. чл.1, ал.1 от закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искове, предявени от „Ню Проджекст Консулт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от Управителя М. Д. Р., срещу Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, с които се иска да бъде осъден ответника ДФЗ, да заплати обезщетение за претърпени имуществени вреди, както следва: 1/. Иск с правно основание чл. чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, за осъждане на ДФЗ за заплащането на обезщетение, представляващо пропусната полза в общ размер на 4109.67 лв., претендирано като законна лихва за забава върху общия размер на главницата от 10 932.04 лв., представляваща дължима сума по влязло в сила на 24.04.2024г. Решение № 5667/25.09.2023г. по адм.д. № 4633/2023г. на АССГ, потвърдено с Решение № 5153/24.04.2024г. на ВАС по адм.д. № 10979/2023г. на ВАС, с което са отменени като незаконосъобразни: Уведомително писмо изх. № 01-2600/1894 от 07.04.2023 г. на зам.-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) за одобрение на заявки за плащане № 01/22/081119/97583 от 02.01.2020 г.; № 02/22/081119/97583 от 02.01.2020 г.; № 03/22/081119/97583 от 10.02.2020 г.; № 04/22/081119/97583 от 02.03.2020 г.; № 05/22/081119/97583 от 10.04.2020 г.; № 06/22/081119/97583 от 26.05.2020 г.; № 01/22/181019/97518 от 02.01.2020 г., № 02/22/181019/97518 от 02.01.2020г.; №03/22/181019/97518 от 10.02.2020г.; № 04/22/181019/97518 от 02.03.2020г.; №05/22/181019/97518 от 10.04.2020г. и № 06/22/181019/97518 от 26.05.2020г. Обезщетението от 4109.67 лв. се претендира като законна лихва за забава по смисъла на чл.86 от ЗЗД, по посочените отменени като незаконосъобразни Уведомителни писма, за период на

забавата, считано от дата на изтичането на тримесечния срок за плащане по чл.19, ал.4 от Наредбата за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на мляко и млечни продукти в учебните заведения-„Схема училищен плод“ и “Схема училищно мляко“, за всяка конкретно предявена за плащане заявка, до датата на предявяване на исковата молба в производството-01.03.2024г.; и 2/. Искова претенция за заплащането на мораторна лихва за забава в размер на 1168.98 лв., върху претендираното по т.1 обезщетение върху главницата в размер на 4109.67 лв., считано от датата на подаване на исковата молба 01.03.2024г. до датата на заплащането на главницата от 10 932.04 лв. на 06.12.2024г., доброволно от ответника. Исковите претенции за заплащане на лихва за забава и мораторна лихва, се основават на отменен като незаконосъобразен акт на ДФЗ, а именно: влязло в сила на 24.04.2024г. Решение № 5667/25.09.2023г. по адм.д. № 4633/2023г. на АССГ, потвърдено с Решение № 5153/24.04.2024г. на ВАС по адм.д. № 10979/2023г. на ВАС, с което са отменени като незаконосъобразни: Уведомително писмо изх. № 01-2600/1894 от 07.04.2023г. на зам. изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) за одобрение на заявки за плащане № 01/22/081119/97583 от 02.01.2020г.; № 02/22/081119/97583 от 02.01.2020г.; № 03/22/081119/97583 от 10.02.2020г.; № 04/22/081119/97583 от 02.03.2020г.; № 05/22/081119/97583 от 10.04.2020г.; № 06/22/081119/97583 от 26.05.2020г.; № 01/22/181019/97518 от 02.01.2020г., № 02/22/181019/97518 от 02.01.2020г.; №03/22/181019/97518 от 10.02.2020г.; № 04/22/181019/97518 от 02.03.2020г.; №05/22/181019/97518 от 10.04.2020г. и № 06/22/181019/97518 от 26.05.2020г.

По делото е депозиран отговор от ответника, който намира исковата претенция за заплащането на обезщетение под формата на лихва за забава, като изцяло неоснователно, доколкото претърпени имуществени вреди- във формата на законна лихва за забава по отношение на заплащане на главницата по влязлото в сила решение на АССГ, не се дължи от момента в който изтича три месечния срок от депозиране на заявката за плащане, а след постановяването на влязло в сила на 24.04.2024г. Решение № 5667/25.09.2023г. по адм.д. № 4633/2023г. на АССГ, потвърдено с Решение № 5153/24.04.2024г. на ВАС по адм.д. № 10979/2023г. на ВАС, с който акт вземането по главницата от 10 932.04 лв., предмет на обявления по съдебен ред за незаконосъобразен административен акт, става ликвидно, т.е. установено по основание и размер, а неговата изискуемост, при наличие на отменен унищожавем административен акт, настъпва-след отправянето на покана за неговото доброволно изпълнение. Намира, че в случая, е налице доброволно изпълнение на задължението за главницата, поради което и не е налице изискуемо вземане към периодите твърдени от ищеца. Намира, че е налице несъстамерност и не са налице изискуемите предпоставки за уважаване на предявения иск по чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. чл.1, ал.1 от закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

В съдебно заседание ищецът поддържа исковите си. Съображения относно основателността на исковите претенции развива и представените по делото писмени бележки.

Ответникът по иска, Държавен фонд “Земеделие“, оспорва исковите изцяло, по съображенията изложени в отговора. Депозира писмено становище чрез юрк. 3.З., с което иска отхвърляне на исковите изцяло, като неоснователни и недоказани. Претендира присъждане на съдебно-деловодни разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска Градска Прокуратура, се представлява от Прокурор Стоян Димитров, който излага становище за неоснователност и недоказаност на исковите претенции и на иска същите да бъдат отхвърлени.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК,

приема за установено следното от фактическа страна:

По делото не е спорно между страните, а се установява и от събраните в хода на производството доказателства, че ищецът „НЮ ПРОДЖЕКТС КОНСУЛТ“ ЕООД е одобрен за изпълнител по схема „Училищен плод“ и по схема „Училищно мляко“ в учебни заведения, съгласно Наредбата за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения: Схема "Училищен плод" и Схема "Училищно мляко", от изпълнителният директор на ДФЗ. Дружеството е подало заявки за плащане по схема „Училищен плод“ и схема „Училищно мляко“. С УП, изх. №01-2600/4688 от 17.08.2021г. на Зам. Изпълнителния директор на ДФЗ са одобрени частично заявките. Процесното УП е обжалвано пред АССГ, като е било образувано адм. дело №10221/21 г. по описа на съда. С Решение №5572 от 02.10.2022г. на АССГ, Трето отделение, 34 състав, постановено по адм. дело №10221/2021г. е отменено уведомителното писмо, с дадени указания към административния орган за излагане на мотиви.

С Решение №2400 от 07.03.2023г. по адм. дело № 10706/2022 г. по описа на ВАС е оставено в сила Решение №5572 от 02.10.2022г. на АССГ, Трето отделение, 34 състав, постановено по адм. дело №10221/2021г.

В изпълнение на влязлото в сила Решение №5572 от 02.10.2022г. на АССГ, Трето отделение, 34 състав, постановено по адм. дело №10221/2021г., ответникът в настоящото производство ДФЗ, е издал процесното за настоящото исково производство: Уведомително писмо изх. № 01-2600/1894 от 07.04.2023г. на зам. изпълнителния Директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) за одобрение на заявки за плащане № 01/22/081119/97583 от 02.01.2020г.; № 02/22/081119/97583 от 02.01.2020г.; № 03/22/081119/97583 от 10.02.2020г.; № 04/22/081119/97583 от 02.03.2020г.; № 05/22/081119/97583 от 10.04.2020г.; № 06/22/081119/97583 от 26.05.2020г.; № 01/22/181019/97518 от 02.01.2020г., № 02/22/181019/97518 от 02.01.2020г.; №03/22/181019/97518 от 10.02.2020г.; № 04/22/181019/97518 от 02.03.2020г.; №05/22/181019/97518 от 10.04.2020г. и № 06/22/181019/97518 от 26.05.2020г.

Издаденото Уведомително писмо изх. № 01-2600/1894 от 07.04.2023г. на зам. изпълнителния Директор на Държавен фонд „Земеделие“, е отменено като незаконосъобразно с Решение № 5667/25.09.2023г., постановено по адм. д. № 4633/2023г. на АССГ, потвърдено с Решение № 5153/24.04.2024г. на ВАС по адм. д. № 10979/2023г. на ВАС, за одобрение на посочените по-горе заявки за плащане и е Изпратена преписката на Заместник изпълнителния Директор на ДФЗ "Земеделие" за ново произнасяне при спазване на указанията, дадени от съда по тълкуване и прилагане на закона.

Административното производство в изпълнение на Решение № 5667/25.09.2023г., постановено по адм. д. № 4633/2023г. на АССГ, потвърдено с Решение № 5153/24.04.2024г. на ВАС по адм. д. № 10979/2023г. на ВАС, след връщането на преписката, реално приключва в хода на настоящото, образувано по искова молба от 01.03.2024г. производство, когато въз основа на изпратена Покана за доброволно изпълнение от 02.09.2024г. от „НЮ ПРОДЖЕКТС КОНСУЛТ“ ЕООД до ДФЗ /л. 90 от делото/ и в изпълнение на Докладна записка Вх. № 03-0416/4932 от 30.11.2024г. на Зам. Изп. Директор на ДФЗ /л. 106-108 от делото/, е реално изплатена сумата от 10 932.04 лв., установена като дължима по Решение № 5667/25.09.2023г., постановено по адм. д. № 4633/2023г. на АССГ. Извършеното плащане се установява въз основа на извършен банков превод от ДФЗ, в полза на „НЮ ПРОДЖЕКТС КОНСУЛТ“ ЕООД, съгласно приложено Платежно нареждане, Реф. № [ЕГН] от 06.12.2024г., за сумата от 10 932.04 лв. /л. 112 от делото/.

Въз основа на установените факти по делото и приложимия закон, съдът прави следните правни изводи:

Депозираната искова молба е редовна и процесуално допустима, изхожда от активно легитимирана страна, предявена е в предвидените преклузивни срокове и срещу надлежен ответник.

Разгледани по същество исковете са неоснователни по следните правни съображения:

Съгласно чл.7 от Конституцията на РБ държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица. Разпоредбата се съдържа в глава първа на Конституцията, посветена на основните начала за държавно устройство, но същата не е пряк път за защита. Тя прогласява основен принцип, осъществяването на който трябва да се уреди със закон. Такъв закон е Законът за отговорността на държавата и общините за вреди. ЗОДОВ разграничи отговорността на два вида- отговорност за дейност на администрацията и отговорност за дейност на правозащитни органи, като в чл. 1.ал.1 от ЗОДОВ е посочено, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. По силата на алинея втора,исковете по ал.1 се разглеждат по реда, установен в Административно процесуалния кодекс, като местната подсъдност се определя по чл. 7, ал. 1-искът за обезщетение се предявява пред съда по мястото на увреждането или по настоящия адрес или седалището на увреждания срещу органите по чл. 1, ал. 1 и чл. 2, ал. 1, от чиито незаконни актове, действия или бездействия са причинени вредите.

В разпоредбата на чл.203 АПК е регламентиран редът за предявяване на искове за обезщетения, а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди,причинени на граждани и юридически лица. Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Отговорността е обективна и не е обвързана от наличието или липсата на вина у длъжностното лице, пряк причинител на вредите. Елемент от фактическия състав на отговорността на държавата е установяване незаконосъобразността на акта, действието или бездействието на държавния орган - т. е. ако изобщо не са регламентирани в закона, или ако противоречат на материално правни и процесуални норми. Отговорността не се презумира от закона, затова в тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите се предпоставки за отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ-незаконосъобразен акт, отменен по съответен ред, действие или бездействие на административен орган по повод изпълнение на административна дейност, настъпила вреда, причинна връзка между отменения акт, действие или бездействие и вредата. При липсата на който и да било елемент от фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл.1 от ЗОДОВ. Съгласно чл.205 от АПК,искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице,представявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинените вреди.

От така очертаната правна уредба, се установява, че искът е осъдителен и с него се цели възмездяване на лицето, претърпяло вреди вследствие на незаконосъобразни актове, действия и бездействия. Но отговорността на държавата не е безусловна. За да бъде ангажирана, то следва да бъдат налице визираните в чл.1 от ЗОДОВ предпоставки- незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред, вреда от такъв административен акт, причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт,действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по т.гр. дело № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС: "Обезщетение за вреди от незаконни административни актове, може да се иска след тяхната отмяна с решение на съда, като унищожатели, а при нищожните - с

констатиране на нищожността в самия процес по обезщетяване на вредите. В първия случай вземането за обезщетение за вреди става изискуемо от момента на влизане в сила на решението, с което се отменя незаконния административен акт. В случай, че вредите произтичат от нищожен акт - от момента на неговото издаване.

В Решение № 333 от 13.01.2014г. постановен по адм. д. № 1253/2013г., III Отд. на ВАС, е посочено, че "Нормата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ не прави разграничение от какъв незаконосъобразен административен акт следва да са причинени вредите, за да възникне субективното право на увреденото лице на обезщетение на това основание материалноправната активна легитимация за ищеца произтича от факта на понесените върху правната му сфера вреди вследствие от действието на противоправния нормативен акт. Правопораждащият субективното право на обезщетение юридически факт е настъпилата в правната сфера на гражданина вреда, вследствие от незаконосъобразния административен акт. Корелативно от този момент възниква отговорността на държавата за тяхната обезвреда - пасивната материалноправна легитимация. От обективна страна също така отговорността на държавата по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, вр. чл. 7 от КРБ не възниква и държавата не дължи обезщетение, ако са налице вреди, но те са причинени от административен акт, който не е противоправен. Принципът на правовата държава /чл. 4, ал. 1 от КРБ не допуска да е налице период от време - между възникването на вредите и решението за отмяна, през който гражданинът да търпи вреди и да няма субективно право да ги обезщети, а държавата да няма отговорност да ги овъзмезди чрез заплащане на обезщетение. От възникване на правото на обезщетение възниква отговорността на държавата. Активната процесуална легитимация, отнасяща се до упражняване на възникналото вече субективно право, за разлика от самото субективно право възниква от момента на отмяната на административния акт като незаконосъобразен. Член 204, ал. 1 от АПК, който сочи, че искът може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред, регламентира само активната процесуална, но не и материалноправна легитимация. Отговорността, съобразно фактическите състави на ЗОДОВ следователно е резултат от незаконосъобразно осъществяване на публични функции-административни и правозащитни от органите на държавата, общините и съдебната власт.

В настоящия случай искът е насочен срещу надлежен ответник- Държавен фонд „Земеделие“, който е юридическо лице и надлежен пасивно легитимиран ответник по иска. По силата на чл. 2.ал.1 от Устройствения правилник на ДФЗ Фондът е юридическо лице със седалище в С., той е държавно учреждение, което съставя, изпълнява и отчита бюджет на първостепенен разпоредител с бюджет, който е част от държавния бюджет е на това основание е ответник по иска по ЗОДОВ.

Събраните по делото доказателства сочат, че ищецът претендира заплащане на обезщетение за вреди, представляващи пропусната полза в общ размер на 4109.67 лв., претендирано като законна лихва за забава върху общия размер на главницата от 10 932.04 лв., представляваща дължима сума по влязло в сила на 24.04.2024г. Решение № 5667/25.09.2023г. по адм.д. № 4633/2023г. на АССГ, потвърдено с Решение № 5153/24.04.2024г. на ВАС по адм.д. № 10979/2023г. на ВАС, с което са отменени като незаконосъобразни: Уведомително писмо изх. № 01-2600/1894 от 07.04.2023 г. на зам.-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ). Периодът, за който се претендира обезщетението в размер от 4109.67 лв. като законна лихва за забава по смисъла на чл.86 от ЗЗД, по посочените отменени като незаконосъобразни Уведомителни писма, е за период на забавата, считано от дата на изтичането на тримесечния срок за плащане по чл.19, ал.4 от Наредбата за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на мляко и млечни продукти в учебните заведения- „Схема училищен плод“ и „Схема училищно мляко“, за всяка конкретно предявена за

плащане заявка, до датата на предявяване на исковата молба в производството-01.03.2024г. По силата на алинея четвърта на чл.19 от Наредбата Държавен фонд "Земеделие" изплаща одобрените суми на заявителя в срок до 3 месеца от подаване на заявката. В случаите по чл. 18, ал. 6 срокът се удължава с толкова работни дни, колкото са били нужни за отстраняване на констатираните нередовности и/или непълноти или за извършване на допълнителни проверки, а когато са събрани документи и/или информация, които създават съмнение за наличие на нередности, изпълнителният директор на Държавен фонд "Земеделие" със заповед спира обработката на подадената заявка за плащане и уведомява заявителя по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно константната практика на ВАС */Решение № 8686 от 31.05.2023г., постановено по адм. д. № 10721/2022г. по описа на ВАС, Трето отделение; Решение № 5681 от 31.05.2023г., постановено по адм. д. № 12008/2022г. по описа на ВАС, Трето отделение/*, тогава, когато е отменен административният акт и е върнат на административния орган за произнасяне по същество, какъвто е процесния случай, съгласно който се претендират вреди от незаконосъобразен акт, от отменен като незаконосъобразен акт, а именно Уведомително писмо изх. № 01-2600/1894 от 07.04.2023г. на зам. изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, отменен с Решение № 5667/25.09.2023г., постановено по адм. д. № 4633/2023г. на АССГ, потвърдено с Решение № 5153/24.04.2024г. на ВАС по адм. д. № 10979/2023г. на ВАС, за одобрение на посочените по-горе заявки за плащане, но е изплатена преписката на Заместник изпълнителния Директор на ДФ "Земеделие" за ново произнасяне при спазване на указанията, дадени от съда по тълкуване и прилагане на закона, административното производство-не е приключило до произнасянето на административния орган със законосъобразен акт. Отмяната на административния акт и връщането му на компетентния административен орган за ново произнасяне, не поражда право на обезщетение, тъй като към този момент няма завършен фактически състав за търсене на имуществена отговорност за вреди. Претендираните от лицето права се признават или отричат, със съответните правни последици, с влизане в сила на административният акт, с който административният орган- ДФЗ, решава въпроса по същество. Поради това искът за вреди може да се предяви и съответните вреди стават ликвидни и изискуеми, едва след окончателното приключване на административното производство, ако реално има настъпили вреди в резултат на отложено решаване на въпроса поради постановените при разглеждането на преписката незаконни акове */ В този смисъл Решение № 8930 от 13.10.2022г., постановено по адм.д. № 4028/2022г. по описа на ВАС/*.

Въз основа на приложимия закон и практиката на ВАС, както и доказателствата по делото, съдът прави извод, че административното производство по направените заявления за плащане, предмет на изпълнение по Решение № 5667/25.09.2023г., постановено по адм. д. № 4633/2023г. на АССГ, потвърдено с Решение № 5153/24.04.2024г. на ВАС по адм. д. № 10979/2023г. на ВАС, след връщането на преписката, *реално приключва* на 06.12.2024г. с извършеното плащане, което се установява въз основа на извършен банков превод от ДФЗ, в полза на „НЮ ПРОДЖЕКТС КОНСУЛТ“ ЕООД, съгласно приложено Платежно нареждане, Реф. № [ЕГН] от 06.12.2024г., за сумата от 10 932.04 лв. /л. 112 от делото/.

Към датата на предявяването на исковата молба, а именно 01.03.2024г. не е налице

завършен фактически състав за търсене на имуществена отговорност за вреди по ЗОДОВ, поради неприключило в процесния случай административно производство, поради което и на това основание исковата претенция за осъждане на ответника ДФЗ, за заплащането на вреда, представляваща пропусната полза в общ размер на 4109.67 лв., претендирано като законна лихва за забава върху общия размер на главницата от 10 932.04 лв., представляваща дължима сума по влязло в сила на 24.04.2024г. Решение № 5667/25.09.2023г. по адм.д. № 4633/2023г. на АССГ, потвърдено с Решение № 5153/24.04.2024г. на ВАС по адм.д. № 10979/2023г. на ВАС, с което са отменени като незаконосъобразни: Уведомително писмо изх. № 01-2600/1894 от 07.04.2023 г. на зам.-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) за одобрение на заявки за плащане № 01/22/081119/97583 от 02.01.2020 г.; № 02/22/081119/97583 от 02.01.2020 г.; № 03/22/081119/97583 от 10.02.2020 г.; № 04/22/081119/97583 от 02.03.2020 г.; № 05/22/081119/97583 от 10.04.2020 г.; № 06/22/081119/97583 от 26.05.2020 г.; № 01/22/181019/97518 от 02.01.2020 г., № 02/22/181019/97518 от 02.01.2020г.; №03/22/181019/97518 от 10.02.2020г.; № 04/22/181019/97518 от 02.03.2020г.; №05/22/181019/97518 от 10.04.2020г. и № 06/22/181019/97518 от 26.05.2020г. е неоснователна и недоказана. Обезщетението от 4109.67 лв. се претендира като законна лихва за забава по смисъла на чл.86 от ЗЗД, по посочените отменени като незаконосъобразни Уведомителни писма, за период на забавата, считано от дата на изтичането на тримесечния срок за плащане по чл.19, ал.4 от Наредбата за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на мляко и млечни продукти в учебните заведения-„Схема училищен плод“ и „Схема училищно мляко“, за всяка конкретно предявена за плащане заявка, до датата на предявяване на исковата молба в производството-01.03.2024г., като към тази дата е налице незавършен фактически състав по приключване на административното производство и предявеният иск на това основание е неоснователен.

Неоснователна и недоказана е и втората искова претенция, за заплащането на мораторна лихва за забава в размер на 1168.98 лв., върху претендираното обезщетение в размер на 4109.67 лв., считано от датата на подаване на исковата молба 01.03.2024г. до датата на заплащането на главницата от 10 932.04 лв. на 06.12.2024г., доброволно от ответника, по депозираната покана за Доброволно изпълнение от 02.09.2024г. Заплащането на лихва за забава е по своя характер акцесорно вземане. Недоказаността и липсата на установеност на главното вземане и отхвърлянето му като неоснователно, обосновава оставянето без уважение и отхвърлянето на акцесорното вземане за лихви. Задължението за лихва има акцесорен характер и следва съдбата на главното вземане. Предвид обстоятелството, че исковете за заплащане на обезщетение са неоснователни, то и искът за заплащане на законната лихва върху главниците също е неоснователен и не подлежи на уважаване.

За пълнота на изложението съдът намира за необходимо да посочи, че в процесния случай, освен, че не се установява първата предпоставка, а именно наличието на незаконосъобразен административен акт, отменен по надлежния ред, с приключило административно производство, към датата на депозираната искова молба, не се установява и пряка причинно-следствена връзка между претендираните вреди и незаконосъобразния административен акт. Това е така, защото в практиката на Върховния касационен съд, изразена в Решение № 81/27.1.2006г. по гр.д. № 23/2005г. на 4 гражданско отделение на ВКС, Решение № 129/25.07.2005 г. по гр.д. № 2439/2003г. на

същото отделение на ВКС и други е възприето разбирането, че "...непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат, а преки са тези, обосновават причинната връзка между противоправността на поведението на деликвента и вредите", като в тази хипотеза е налице причинна връзка по чл. 4 от ЗОДОВ. Преки са само тези вреди, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, т. е. които са адекватно следствие от увреждането. Непосредствени вреди са тези, които са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат. В конкретния случай, не се установи по безспорен и категоричен начин, претендираните врези като пропуснати ползи в размер на законна лихва и съответните мораторни лихви за забава, да са пряка и непосредствена последица от отмяната на незаконосъобразния акт на ДФЗ.

Въз основа на изложеното съдът намира, че предявените главен и акцесорен иск, за обезщетение на вреди по ЗОДОВ, са недоказани и като такива неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

При този изход на спора, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които представляват юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 828 лв., съгласно Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните адвокатски възнаграждения /в актуалната и редакция/, чл. 8, ал.1, вр. чл. 7, ал.2, които следва да бъдат заплатени от ищеца.

*Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.203 АПК, вр.с чл.1,ал.1 от ЗОДОВ, Административен съд София-град*

## Р Е Ш И :

**ОТХВЪРЛЯ** исковите на „Ню Проджекст Консулт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от Управителя М. Д. Р., с правно основание чл. чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, **срещу** Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, да заплати обезщетение за претърпени имуществени вреди, както следва: 1/ обезщетение, представляващо пропуснатата полза в общ размер на 4109.67 лв., претендирано като законна лихва за забава по см. чл. 86 от ЗЗД, върху общия размер на главницата от 10 932.04 лв., представляваща дължимата сума по влязло в сила на 24.04.2024г. Решение № 5667/25.09.2023г. по адм.д. № 4633/2023г. на АССГ, потвърдено с Решение № 5153/24.04.2024г. на ВАС по адм.д. № 10979/2023г. на ВАС, с което са отменени като незаконосъобразни: Уведомително писмо изх. № 01-2600/1894 от 07.04.2023г. на зам.-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) за одобрение на заявки за плащане № 01/22/081119/97583 от 02.01.2020г.; № 02/22/081119/97583 от 02.01.2020г.; № 03/22/081119/97583 от 10.02.2020г.; № 04/22/081119/97583 от 02.03.2020г.; № 05/22/081119/97583 от 10.04.2020г.; № 06/22/081119/97583 от 26.05.2020г.; № 01/22/181019/97518 от 02.01.2020г., № 02/22/181019/97518 от 02.01.2020г.; №03/22/181019/97518 от 10.02.2020г.; № 04/22/181019/97518 от 02.03.2020г.; №05/22/181019/97518 от 10.04.2020г. и № 06/22/181019/97518 от 26.05.2020г., за период на забавата, считано от дата на изтичането на тримесечния срок за плащане по чл.19, ал.4 от Наредбата за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на мляко и млечни продукти в учебните заведения: „Схема училищен плод“ и „Схема училищно мляко“, за всяка конкретно предявена за плащане заявка, до датата на предявяване на исковата молба: 01.03.2024г. и 2/ мораторна лихва за забава в размер на 1168.98 лв.,

върху претендираното обезщетение в размер на 4109.67 лв., считано от датата на подаване на исковата молба 01.03.2024г. до датата на заплащането на главницата от 10 932.04 лв. на 06.12.2024г., от ДФЗ., *като неоснователни и недоказани.*

**ОСЪЖДА** Ню Проджекст Консулт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от Управителя М. Д. Р., **да заплати** на ДЪРЖАВЕН ФОНД“ ЗЕМЕДЕЛИЕ“, сумата от 828.00 лв. /осемстотин двадесет и осем лева/, *представляваща съдебно-деловодни разноси в производството в размер на юрисконсултско възнаграждение.*

*Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в 14 дневен срок от връчването му на страните.*

**СЪДИЯ:**